

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๔/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๓/๒๕๖๐

วันที่ ๑๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายธีระ เจียบุญหยก (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของคณะกรรมการ การเลือกตั้งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ มาตรา ๔๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๖๔ ถึงมาตรา ๘๗ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายธีระ เจียบุญหยก (ผู้ร้อง) อ้างว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาทุกครั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เคยอนุญาตให้พรรคการเมืองที่รวมตัวกัน ใช้หมายเลขผู้สมัครร่วมกันเพื่อสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนครบ ๕๐๐ คน ทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้ง แบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง เป็นเหตุให้พรรคการเมืองขนาดเล็ก จะต้องเลิกพรรคการเมืองไป เนื่องจากไม่สามารถเพิ่มจำนวนสมาชิกให้ครบตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ผู้ร้องจึงมีข้อเสนอให้พรรคการเมืองที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ใช้หมายเลขเดียวกันเพื่อสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ครบ ๕๐๐ คน โดยพรรคการเมืองที่จะส่ง ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้นั้น จะต้องมิให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ

- ๒ -

ของพรรคการเมืองครบจำนวน ๕๐๐ คน เท่านั้น นอกจากนี้ผู้ร้องยังเสนอให้พรรคการเมืองที่ลงสมัครรับเลือกตั้งจะต้องเสนอโครงการแก้ไขปัญหานี้สินของประเทศอย่างน้อยหนึ่งโครงการ รวมทั้งเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดการให้พรรคการเมืองหาเสียงได้ในสื่อโทรทัศน์ของรัฐเท่านั้น โดยให้แต่ละพรรคการเมืองมีป้ายหาเสียงได้หนึ่งป้ายต่อหนึ่งเขตเลือกตั้ง และห้ามมีรถโฆษณาหาเสียง อีกทั้งเสนอให้ยกเลิกผู้อำนวยการการเลือกตั้งจังหวัดโดยใช้ผู้ตรวจการเลือกตั้งแทน พร้อมกับเสนอไม่ให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้า โดยให้จัดการเลือกตั้งผ่านเทคโนโลยี Smart card ร่วมกับ Voting Machines และ CCTV โดยใช้ระบบเครือข่ายธนาคารช่วยดำเนินการเลือกตั้งทั่วโลก ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามคำขอของผู้ร้องดังกล่าว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

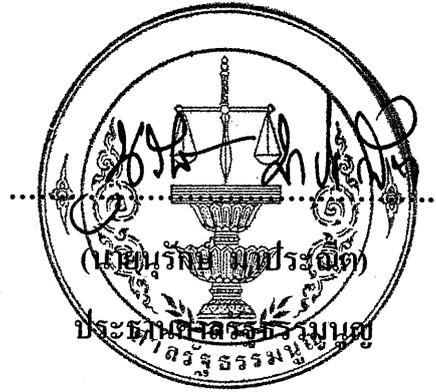
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องทุกฉบับของผู้ร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญอันเนื่องมาจากการกระทำใด โดยเนื้อหาของคำร้องอ่านพอเข้าใจได้เพียงว่าผู้ร้องขอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดการเลือกตั้งด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้ร้องเท่านั้น ไม่มีการกระทำใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้วินิจฉัยได้

- ๓ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๔/๒๕๖๐)

(Signature)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ